

vore Varer. I min Stald staar der f. Eks. i Øjeblikket Kreaturer, som ere solgte for 22 Øre pr. Pund levende Vægt. Stillingen er altsaa endnu ikke helt umulig, men, som sagt, vi vide ikke, hvor længe det varer, og vi maa være forberedte paa, at der kan komme en Dag, da Tyskland helt lukker. Skulde vi da have en Forhandling af Kød, der kan være fornuftig og antagelig for os Landmænd, maa vi gøre, hvad vi kunne for at forhindre, at Byerne lægge os Hindringer i Vejen. Det er jo ikke i selve Byernes Interesse. Det kan være, at det efter de gamle Lavsforhold er i Slagternes Interesse, men i selve Byernes Interesse er det ikke, at Varerne blive fordyrede. Ganske vist er det i Byernes Interesse, at de faa saa gode Varer som muligt, men det er tillige af Interesse for dem, at de faa en saa stor Tilførsel som muligt, for at Publikum kan faa Kød saa billigt som muligt. Derfor haaber jeg, at vi kunne faa dette Lovforslag igennem paa en saadan Maade, at der kan blive taget rimeligt Hensyn til alle Sider.

Ved andre Lejligheder har jeg berørt, at med Hensyn til Udlandet er denne Lov efter min Mening ikke alt. Der gælder det først og fremmest, at de Slagterier, som allerede eksistere, eller som komme, selv vide, at de skulle levere gode Varer. Men tillige spille Transport- og Afsætningsforhold en uhyre stor Rolle. Derfor var det, at vi for 2 Aar siden kom med dette Andragende om at faa gode Vogne til at sende Kødet til Tyskland. Det fik vi, og det var godt. Med Hensyn til England ere vi efter min Mening endnu længere tilbage, og hvis der ikke bliver gjort noget, er vor Kødeksport til England fremdeles næsten umuliggjort. Det er Transportens Skyld, ikke Slagteriernes. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa, det ligger ikke for her. Her ligger det for, at hvis vi faa foretaget nogle Ændringer, kan her blive et saadant Grundlag, at vi kunne blive ligestillede. Det haaber jeg, det er til Gavn for alle Parter. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til Behandling i et Udvalg, saa at man kan faa foretaget de Ændringer, som skulle gøres. Jeg tvivler ikke paa, at vi kunne faa en Lov, som gavner Landbruget og for øvrigt ogsaa Beboerne af Byerne, saa at de kunne faa Varerne saa gode, saa sunde og saa billige som muligt.

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds): Naar vi have en Sag som den foreliggende til Behandling, synes jeg, der

navnlig er to Synspunkter, som uvilkaarlig paatrænger sig som dem, der maa være de raadende under Sagens Behandling. Det ene er Producenternes Interesse, altsaa deres Interesse, som producere Kødet, Flæsket, i det hele det, som Lovforslaget omhandler, det andet Synspunkt er Konsumenternes Interesse, altsaa deres Interesse, som skal spise, fortære det, Producenterne frembringe af Kødvarer. Det er langt fra saaledes, at de to Parter's Interesser ere i Modstrid med hinanden, det vil vistnok som Regel være saa, at Producenternes og Konsumenternes Interesser falde sammen, saaledes at vi kunne sige, at det, der er til Fordel for den ene Part, i dette Tilfælde Producenterne, ogsaa vil vise sig at være til Fordel for den anden Part, Konsumenterne. Jeg gør udtrykkelig opmærksom paa dette, fordi det har været saaledes til Dato, at en hel Del af de Foranstaltninger, som have været foretagne, væsentlig synes at have været foretagne af Hensyn til Konsumenterne. Sundhedsvedtægtsbestemmelserne med Hensyn til Kødindførselen til Byerne have faktisk ikke været i Overensstemmelse med Producenternes Interesser, og naar det har været saaledes, er jeg klar over, og jeg tror for Resten, at det ere vi alle her klare over, at saa er det egentlig, fordi det, som har været foretaget, ikke saa meget har været foretaget af Hensyn til Konsumenterne som af kommunale og private Hensyn. Det var ikke mest for deres Skyld, som skulde spise vore Kødvarer, at de mange Foranstaltninger efterhaanden ere blevne truffet i Byernes Sundhedsvedtægter, og derfor have Konsumenternes og Producenternes Interesser hidtil ikke kunnet falde sammen. I Virkeligheden falde de sammen og bør de falde sammen. Det er i fælles Interesse, at der er saa faa Forhindringer som muligt for, hvad jeg maaske maa kalde: det direkte Samkvem mellem Producenter og Konsumenter. Om alle de Hindringer og Skranker, som have været rejste og

Rettelser:

- Sp. 2980, L. 16 f. o.: „mest“, læs: „mindst“.
 — 2985, L. 22 f. n.: „og desuden“, læs: „i alt“.
 — 2986, L. 14 f. n.: „blotte“, læs: „flotte“.
 — 3010, L. 8 f. o.: „Indkomstskat“, læs: „Indkomst“.